Jílovský školák č. 2

ŠKOLA PRO RADOST ZŠ JÍLOVÉ U PRAHY

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy **ročník I., listopad/prosinec 2008**

Každoročně v naší škole připravujeme Adventní jarmark. Stejně jako letos to vypadalo i vloni (obrázek je z minulého roku). Na návštěvu rodičů a ostatních hostů se vždy pečlivě připravujeme. Výtěžek z prodeje dárků tentokrát věnujeme na pořízení školní pece k vypalování keramiky. *Foto: archiv školy*

JE TU ČAS PŘEDVÁNOČNÍ, DOBA TĚŠENÍ A TAJEMNA... BLÍŽÍ SE ADVENT

Jakmile se začnou blížit Vánoce jsem celá natěšená. Když ve škole připravujeme adventní věnce pro náš jarmark, už se těším, až si doma na věnci zapálíme první, pak druhou, třetí a čtvrtou svíčku. Hrozně se mi líbí, když hoří všechny čtyři. Každou neděli zapálíme vždy o jednu víc, protože advent začíná čtyři neděle před svátky. Je to moc hezká doba, kdy by lidé měli být na sebe hodní. Pro mne je to opravdu klidný a krásný čas.

Zuzka Průchová

SVÁTEČNÍ PROGRAM

Ani letos se u nás ve škole neobejdeme bez dalších vánočních akcí. Na co se těšíme a co mimo jiné připravujeme?

- **5. 12. MIKULÁŠSKÝ DEN**
- **9. 12. VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ V KOSTELE V LIBŘI**
- **12. 12. ANGLICKÉ ZPÍVÁNÍ**
- **13. 12. ZPÍVÁNÍ NA JÍLOVSKÝCH VÁNOČNÍCH TRZÍCH NA NÁMĚSTÍ**
- **16. 12. ZPÍVÁNÍ V KOSTELE CČSH V JÍLOVÉM**
- **18.12. ZPÍVÁNÍ V DOMOVĚ DŮCHODCŮ JÍLOVÉ**

(ac)

JARMARKEM ZAČÍNAJÍ V NAŠÍ ŠKOLE VÁNOCE

Každým rokem na naší škole připravujeme Adventní jarmark. Začínáme se na něj chystat už v polovině listopadu a koná se vždy poslední pátek před adventem, letos tedy připadl na 28. listopad.

Na jarmarku má každá třída svůj stánek, kde prodáváme návštěvníkům výrobky, které jsme připravili. Jsou to např. adventní věnce, svícny, přáníčka a další podobné dárkové předměty. Kromě jiných výrobků si zájemci na jarmarku mohou koupit také školní kalendář na rok 2009, propisky a výroční butony se znakem školy, nebo třeba Almanach vydaný k 50. výročí naší ZŠ. Dopoledne před jarmarkem děláme vždy poslední úpravy na výrobcích, připravujeme stánky a vymýšlíme prodejní ceny dárků. Výtěžek z akce škola letos použije na nákup pece k vypalování keramiky.

Hezkou atmosféru jarmarku doplňují děti z „vánočního zpívání“ pod vedením paní učitelky Zahálkové.

Barbara Kahounová

A TAKY K NÁM PŘIJDE MIKULÁŠ

K bohatému prosincovému programu ve škole patří také mikulášská návštěva. Té se nejmenší děti obvykle bojí. Ani já jsem ale jako malá tenhle svátek moc v lásce neměla. Tím důvodem byli čerti. Jsou černí, chlupatí, mají rohy a taky ocas a kopyta. A ještě horší bylo, když s sebou měli řetěz a pytel a strašili, že mě odnesou do pekla. Vždycky jsem se schovala do pokojíku, a když mě k nim rodiče dotáhli, rozbrečela jsem se. V pláči jsem odříkala básničku a jak jsem dostala odměnu, hned jsem zmizela. *Pokrač. na str. 3*

JAK JSME KŘTILI NOVINY

V úterý 23. 9. 2008 jsem byla pozvaná do ředitelny. Nejprve jsem se lekla, že jsem něco provedla, ale když se ke mně přidaly další děti z loňského novinářského kroužku, bylo mi jasné, že je to kvůli novinám. Paní ředitelka už na nás čekala s dětským šampaňským. Nastoupili jsme do řady i s paní redaktorkou Janou Linhartovou a paní ředitelka polila naše první číslo Jílovského školáka „šampáněm". Tím byly noviny pokřtěny. Pak už jsme si všichni společně přiťukli a přáli novinám úspěch. Jsem ráda, že se nám napoprvé povedlo vytvořit tak pěkné čtení, a doufám, že se také Jílovský školák číslo 2 bude líbit.

Dominika Rybářová

OSLAVY 50 LET NAŠÍ ŠKOLY SE VYDAŘILY

Dne 18. října 2008 se konala oslava na počest padesátin naší školy. Vše vypuklo v 9.00 před hlavním vchodem. Sešla se tam spousta rodičů, dětí, učitelů. Dostavili se i významní hosté ze Zastupitelstva města Jílové. Na zahájení se hrála naše národní hymna. V uvítacím projevu paní ředitelka poděkovala všem za účast a za spolupráci učitelům a dobrovolně pomáhajícím žákům. Program byl bohatý, všechny učebny otevřené. *Podrobnosti a fotoreportáž na str. 4 a 5*

VE FINÁLE „LOGICKÉ OLYMPIÁDY" V PARLAMENTU BYLY I NAŠE „PÁŤAČKY"

Dne 10. 10. 2008 pořádala MENSA ČR IQ testy pro žáky 5. tříd pod názvem Logická olympiáda. Ze 4 000 účastníků testů postoupily do další soutěže i tři žákyně z naší školy: Majda Odjožna - 5. A (1. místo), Kamila Rybářová, 5. A (2.), Iva Turková - 5. B (3.). Všechny tři jsme se pak 14. listopadu zúčastnily finále soutěže, které se konalo v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Úspěšné finalistky Logické olympiády z naší školy - zleva Kamila Rybářová, Iva Turková a Majda Odjožna. Foto: jl

V jednacím sále jsme si našly podle jmenovek své místo (seděly jsme každá jinde) a hned po zahájení začal první blok zadání. Ten byl písemný, a proto za námi stáli kontroloři, kteří hlídali, jestli nikdo neopisuje. Po přestávce následoval druhý blok na interaktivní tabuli. Zatím to bylo docela lehké. Možná ale, že se to jen zdálo! Následoval znamenitý oběd - já jsem si dala dvě kuřata s rohlíky a se zeleninou. Po téhle mňamce přišel na řadu poslední blok olympiády. Ten byl spíše hravý - hádaly jsme, skládaly slova z písmen a hrály paměťové hry. To mě osobně bavilo asi nejvíc. Na závěr byly vyhlášeny výsledky do 30. místa. Mezi prvními třiceti nebyla ani jedna z nás. Ale za účast jsme dostaly aspoň knížku, klíčenku a měly jsme skvělou náladu. A navíc dobrá zpráva - byly jsme vidět v televizi!

Kamila Rybářová

V „DEVÍTKÁCH" O DROGÁCH, NÁSILÍ A ŠIKANĚ

V pátek 14. 11. 2008 besedovali žáci 9. tříd s mluvčím Policie ČR Zdeňkem Chalupou. Hovořil s námi o drogách, jejich používání i o tom, proč je lidé berou. Dokonce nám pustil na toto téma video. Do té doby jsem toho o drogách moc nevěděla, takže beseda byla pro mne hodně poučná. Zhlédli jsme také film o krádežích a šikaně. Určitě to byla beseda velmi zajímavá.

Žaneta Rybářová

VE SBĚRU PAPÍRU ZVÍTĚZILA 7. A

Letošní sběr papíru, který se konal 7. a 8. října, byl hodnocen nejen po třídách, ale oceněni byli také jednotlivci. Místo obvyklého dortu se rozdávaly peníze, se kterými mohou třídy udělat, co uznají za vhodné. Z vyhlašování tříd:

1. místo – 7. A, poukaz na 500 Kč
2. místo – 4. B, poukaz na 400 Kč
3. místo – 3. A, poukaz na 300 Kč.

Nejlepší jednotlivci: V. Malcev, 7. A – 838 kg , T. Malcev, 4. B – 838 kg, T. Diškancová, 3. A – 818 kg.
Vítězové získali po čokoládě.

Alina Malysh

DALŠÍ ZPRÁVY

- Ve středu 8. 10. ráno odjeli žáci 5. A na výlet do Prahy. Navštívili různé památky a také viděli orloj. Zájezd se všem moc líbil. (ryka)
- Ve dnech 20. - 22. 10. se žáci 7. A zúčastnili „Tmelení" v jižních Čechách. Úkolem pobytu bylo blíže se poznat, stmelit třídu a skamarádit se. Více se dozvíte na www.skolajilove.cz. (dory)
- Ve středu 5. 11. se v naší škole konala první tvořivá dílna. Děti a zájemci z řad veřejnosti měly možnost vyrobit si košíky z pedigu pod vedením paní Lenky Kulhánkové ze společnosti IC Praha. Dílnu si všichni velice chválili, výrobky se prý povedly. Ta příští by se měla uskutečnit v lednu. (zana)
- Dne 7. 11. navštívily děti 1. až 6. tříd společně s předškoláky loutkové divadlo - muzikál. Představení se uskutečnilo se v jílovské sokolovně a všem se nám moc líbilo. (baka)

K PÁŤÁKŮM UŽ STRAŠIDLA NECHODÍ

V pátek 31. 10. 2008 byl u nás ve škole Halloween. Moc jsme o něm nemluvili, ale o těch strašidlech, co každým rokem přicházejí, ano. Už první hodinu jsme na schodech cestou do tělocvičny nějaké příšery slyšeli. Paní učitelka nám navrhla, abychom se na ně podívali, ale my jsme se těšili na tělocvik, takže jsme nešli. Pak nám paní učitelka naznačila, že už tedy strašidla nepřijdou. První a druhou hodinu nic... Těšili jsme se, že snad později... Když jsme třetí hodinu měli angličtinu, sdělila nám paní učitelka, že už nejsme přece malí a že k nám strašidla nepřijdou. Bylo nám to líto, ale co se dá dělat! Už se tedy na halloweenská strašidla těšit nebudeme.

Marek Pešek

JAKÁ BYLA HALLOWEENSKÁ NOC V DRUŽINĚ

Už počtvrté se děti z naší školní družiny sešly, aby společně oslavily Halloween. Bylo to v pátek 31. října. V ten den už od 14 hodin připravovaly paní učitelky s několika žáky halloweenskou výzdobu. V 19 hodin se pak do učebny nahrnuly děti v maskách, na které tam čekalo bohaté občerstvení s programem na celý večer.

Nejdříve si trochu zatancovaly a pak začaly „pracovat". Vyrobily si brčko, namalovaly sádru a vydlabaly dýně. S nimi potom všichni odešli na lampiónový průvod po Jílovém. Po něm následovala pro ty nejodvážnější bojová hra a ostatní děti se ve škole věnovaly zábavě. Když dorazili účastníci bojovky, převlékli se všichni do pyžamek, protože v družině přespali. Ráno všichni posnídali buchty, co přinesly maminky, a čerstvé koblihy z pekárny. Pak se teprve rozešli do svých domovů. Myslím, že už se těší na jubilejní 5. Halloweenskou noc v příštím roce.

Rej halloweenských masek v družině Foto: Barbara Kahounová

Barbara Kahounová

KDO NEZLOBÍ, NEMUSÍ SE NIČEHO BÁT. ANI ČERTŮ!

Po Vánočním jarmarku se budeme u nás ve škole těšit na příchod Mikuláše. Jenže ten nechodí nikdy sám. Patří k němu andělé, ale taky čerti, kteří někdy umějí ty nejmenší děti pěkně vystrašit! Starší už vědí, že jsou to převlečení spolužáci, takže je to vlastně pro všechny příjemná taškařice.

Tahle mikulášská partička chodila po naší škole před rokem. Jak bude vypadat ta letošní návštěva? Necháme se překvapit. Foto: archiv ZŠ

A TAKY K NÁM PŘIJDE MIKULÁŠ

Pokračování ze str. 1

Když jsem se bála nejvíc, vždycky jsem se koukla na Mikuláše, který mi připomínal nějakého kouzelného dědečka. Měl bílé vlasy, plášť a na něm velký kříž, v ruce držel hůl, která se mi moc líbila, protože byla stříbrná a na konci zatočená do spirály, a na hlavě měl vysokou čepici.

Nejhezčí je vždycky anděl. Má křídla, aby mohl do nebe, a nad hlavou svatozář. Je celý bílý a mívá s sebou košíček se sladkostmi. Anděla jsem měla nejradši, protože byl ze všech nejhodnější a bránil děti před čerty, to se mi líbilo.

Teď už k nám domů čerti nechodí. Je to lepší, ale zároveň trochu škoda, protože to bylo takové dobrodružné, když jsme měli strach. A abych řekla pravdu, tak se mi trochu po andělu, Mikuláši a nakonec i po těch čertech stýská. Proto jsem ráda, že je o tomto svátku vídáme aspoň ve škole.

Dominika Rybářová

JAKO MALÁ JSEM SE HODNĚ BÁLA

Když jsme bydleli v Praze na Chodově, chodili k nám do školky taky Mikuláš, čert a anděl. To jsem byla ještě malá a moc jsem se jich bála. Koho přečetli v Mikulášově „bílé knize“, ten dostal čokoládový kalendář, kdo byl zapsaný v čertově „černé knize“, u toho se dlouho rozmýšleli... Jenže jednou jsem byla v té černé knize i já! Hrůza! Anděl ale vždycky Mikuláše přemluvil a kalendář dostal nakonec každý...

Po čase mi došlo, jak to vlastně všecko je a že to jsou jen kostýmy. Jednou jsem si totiž všimla, že Mikuláš a anděl mají tenisky a čertovi se dokonce vypnuly svítící rohy, protože mu v nich došla baterka. Pak už jsem se jich nebála. Jinak mám Mikuláše ráda, protože vždycky dostanu nějakou drobnost a hlavně hodně sladkostí.

Bětka Varyšová

KDYŽ ZARACHOTÍ ŘETĚZY...

K nám když přijdou čerti, tak to vážně stojí za to. To se parta vesnických kluků a holek, malých i velkých, převlékne za spoustu čertů, obvykle za jednoho anděla a jednoho Mikuláše. A jak poznáme, že už se blíží? To je vždy v ulici rachot řetězů, cinkají zvonečky, co mají čerti v ruce, a někdy i křičí. Ve většině domů je raději tma, všichni dělají, že nejsou doma.

U nás to tak ale není. Když se ozve zvonek, všem malým se roztřesou kolena. Čerti se samosebou dovnitř vrhnou jako první, potom jde Mikuláš a až vzadu za nimi se schovává andílek. Čertů je většinou deset i víc... Odříkám básničku nebo zazpívám písničku a jsou spokojení. Když mi Mikuláš předá košík plný sladkostí a buráků, oddechnu si a doslova je vyženu ze dveří.

A víte, co po té návštěvě vždycky zbyde? Ze světlé chodby je poločerná, a podlaha jakbysmet. Mamka vždycky říká: „To je horší, než když přijde kominík.“ A taky že je!

Zuzka Průchová

Jak ten rok letí...

Zas je tady podzim, zima,
chřipka, kašel a taky rýma.
Vánoce a prima svátky,
radovánky, milé dárky.
Mikuláš a čerti taky,
Ježíšek a Halloween...
Sladkostí už máme mraky,
jen stromeček ozdobím...
Nový rok a pak zas jaro.
Prázdniny, a pěkně znova
čeká na nás učení
a nekonečně dlouhá škola...
Ten čas plyne jako voda
a já pořád nemám klid.
No uznejte - není škoda
takhle
s rokem
závodit?

Kamila Rybářová

Z ČEHO MÁ STRACH MOJE SESTRA

Mám mladší sestru Káju a ta se bojí čertů pod postelí. A já vám prozradím proč. Protože se jí čerti ani trochu nelíbí. Když jsme ještě bydleli na sídlišti, chodili k nám vždycky hrozně zlí čerti, ze kterých jsem měla strach i já.

V minulém roce ale chodil za čerta náš bratr a toho jsme se nebály, protože jsme ho poznaly podle hlasu. Mikuláše dělal druhý bratr, a andělíček, to byla naše kamarádka. Věděli jsme tedy, že nejsou ty postavy opravdové. Přesto se naše Kája dodnes bojí čertů pod postelí.

Majda Odjožna

LETOS SNAD UŽ PŘEDNÁŠET NEBUDU MUSET

Takhle to bývá v naší rodině už od doby, kdy mému taťkovi byl jeden rok. Vždycky 5. prosince chodí všude po domech, kde mají děti, Mikuláš s andělem a čerty. Obvykle to bývá večer kolem půl sedmé. Vloni to ale bylo o hodinu dřív.

Můj mladší bratr Míra a sestřenice Sophinka a Lucinka si od rána nacvičovali básničku. Já jsem si bláhově myslela, že jsem už velká a že už tedy přednášet nebudu muset. Tak jsem byla u babičky a dědy v klídku. Ale ne na dlouho. Přišla teta a zajímalo ji, jakou jsem si připravila básničku. „Prosím tě, je mi 10 (to bylo vloni) a na básničky si už nepotrpím“, odpověděla jsem. Teta mi ale sdělila otřesnou zprávu: „Miško, ty asi nevíš, že v naší rodině se říkají básničky do 11 let...“

Začala jsem mít obavy. Bála jsem se, že si na žádnou básničku nevzpomenu, protože jsem nechtěla přednášet to, co zná celá naše rodina. Nakonec jsem si ale přece jen vzpomněla. Byla to básnička Měsíce. Procvičovala jsem si ji jako vyjmenovaná slova dokola a dokolečka. Najednou brácha (7 let) Lucinka (2 roky) a Sophinka (3 roky) začali křičet: „Už jdou, už jdou, musíme se honem schovat!“ Běžela jsem k oknu, a vážně se už blížili... Mikuláš, čerti a anděl! Byla jsem v šoku. Křičela jsem taky a běžela jsem se připravit! Vešli a já měla začít jako první. Moc jsem se styděla, ale spustila jsem:

„Leden je měsíc podle ledu, ...“

A tak dále! Hodně jsem se při tom zakoktávala, ale nakonec to dobře dopadlo. Odešli a já si oddechla: „5. 12. 2008 se s nimi zase potkám v celé kráse, ale básničku už nebudu muset odříkávat!“

Teď je mi jedenáct a jsem na to hrdá. Doufám, že mi někdo neřekne, třeba strejda, že u nich v rodině se básničky říkají do dvanácti let.

Michaela Hozmanová

PADESÁTÉ NAROZENINY NAŠÍ ŠKOLY SE VYDAŘILY

Pokračování ze str. 2

V každé třídě čekalo návštěvníky nějaké překvapení nebo soutěž, pro dospěláky byly připraveny testy, kolik si toho pamatují třeba z dějepisu, češtiny nebo z přírodopisu. Já osobně jsem pomáhala paní učitelce dějepisu. Když jsem viděla ty těžké otázky, zhrozila jsem se. Dokonce jsem si jeden kvíz zkoušela vyluštit, ale to bylo tak všechno.

Nejzajímavější aktivity se podle mého názoru odehrávaly asi v tělocvičně, kde nadaní žáci předváděli své umění v podobě hip-hopu, break dance a aikida. Pěkné bylo určitě také vystoupení prvňáků a druháků, kteří zpívali za doprovodu „flétniček". Lidé, kteří přišli na návštěvu, měli k dispozici jídelnu, kde si mohli koupit něco k jídlu a k pití nebo jen tak pro chuť třeba zákusek, čaj, kávu... Každý z nás, kteří jsme na oslavě pomáhali, dostal stravenku na párek a zákusek zdarma jako ocenění za snahu.

Prohlídka pro veřejnost trvala do dvou hodin odpoledne. V jedné třídě byla dokonce výstava obrazů a starých fotek z dob, kdy se na škole začalo vyučovat.

Myslím si, že oslava měla úspěch. Školu navštívilo plno lidí a všem se u nás moc líbilo. **Žaneta Rybářová**

Po slavnostním zahájení před školou se všichni nahrnuli do současných prostor naší „padesátnice."

Každá třída nabízela návštěvníkům něco jiného. Vyučující vysvětlovali, jak to ve škole chodí.

Jsou to skutečné hudební nástroje, nebo hračky?

Bývalí žáci nebo jejich příbuzní hledali na vystavených fotografiích své známé, děti a učitele a vzpomínali na dobu minulou.

Kromě výstavky historických snímků ze školního archivu, které zachytily život školy během padesáti uplynulých let, obdivovali návštěvníci také výtvarná díla některých učitelů. Vystaveny tu byly obrazy Vojtěcha Touše a Petra Morávka, kteří už nežijí, ale i těch co tu učí dnes - např. paní učitelky Fourové.

Na fotce nahoře vidíme pana učitele Košťáka jako průvodce výstavou. Na snímku pod ním zkouší bývalá paní starostka Květa Halanová řešit vědomostní test. Pomáhá jí dcera Eliška, kdysi také žákyně naší ZŠ.

Prodávaly a nakupovaly se suvenýry pro vzpomínku na minulost školy - Almanach, tužky s logem ZŠ, kalendáře a taky tu byly naše noviny.

PADESÁTÉ NAROZENINY NAŠÍ ŠKOLY SE VYDAŘILY

Na žádné významné slavnosti ve škole nebo ve městě nesmí samozřejmě chybět hudba. Malé zpěváčky ze školního sboru, které vede paní učitelka Zahálková, doprovází vždy naše „flétničky“ vedené paní učitelkou Rybářovou. Koncert se jako vždy líbil.

Ve třídě s přírodopisnými pomůckami lákaly malé i dospělé návštěvníky mikroskopy, v chemické učebně to byly pokusy, které tu předváděli někteří žáci. Ve fyzikárně si leckdo lámal hlavu, k čemu je který přístroj dobrý. Na své si ve škole přišel snad každý.

V tělocvičně obdivovali návštěvníci umění školáků z některých zájmových kroužků. Vystřídalo se tu aikido, hip-hop, break-dance a další taneční soubory. Jinde se hrálo divadlo.
Komu během oslav vyhládlo, měl možnost občerstvit se v restauraci „Školní jídelna“ (foto dole). O hosty tu neměly naše kuchařky nouzi, však na ně byly také dobře připravené.

Na oslavu přišli žáci, i ti bývalí, dospělí, děti, přátelé školy...

Zatímco se v tělocvičně téměř nepřetržitě cvičilo a tancovalo, ve třídách si hosté mohli vyzkoušet své vědomosti a dovednosti. Pro ty, co rádi tvoří, přichystala školní družina „tvořivou dílnu“ (obrázek dole).

Ze stovek snímků, které pořídil na oslavě 50. výročí naší ZŠ vedoucí fotokroužku pan Pavel Borský, vybral tyto fotografie pro čtenáře Jílovského školáka kolektiv naší redakce.

NAJÍT VELKOU KUPU DÁRKŮ POD STROMEČKEM NEMUSÍ BÝT VŽDYCKY TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

Myslíte si, že všechno, co si přejeme k Vánocům, musíme dostat? To jste tedy na omylu! Já obvykle najdu pod stromečkem s bídou čtvrtinu toho, co jsem si přála. Ale abych řekla pravdu, já si toho přeju vždycky opravdu moc a moc. Každý rok píšu dopis s nadpisem „Milý Ježísku, přeji si..." Je pečlivě popsaný po obou stranách, nevynechám ani růžek - jsem opravdu velmi náročná. Jenže co bych chtěla doopravdy, je ještě náročnější. Nejsou to jen věci, je to přání od srdce - láska, přátelství, štěstí, zdraví. Dobře vím, že žádný dárek tohle nenahradí. Přesto budu Ježíškovi letos znovu držet palce, aby se pokusil vyplnit mi i ta přání nejtajnější a nejzáludnější. Možná bude tentokrát opravdu štědrý.

Kamila Rybářová

Možná to zní divně, ale dá se říct, že se Vánoc i trochu bojím. Je to tak tajemné, když sedím v pokoji a najednou zazvoní zvoneček... Leknu se a je to zvláštní pocit, jako by byl u nás v domě někdo cizí. Jsem ale s rodinou, takže je mi dobře, jsem šťastná a veselá. *(ryka)*

CO SI PŘEJEME K JEŽÍŠKU?

❄ Blíží se Vánoce, čas přání, radosti, tradic, koled, klidu a lásky. Co bychom si nejradši přáli, to ví nejlépe každý sám. U každého je to něco jiného. Někdo chce barbínu, jiný třeba kamión. Já si například přeju panenku Susu - nevěstu, televizi do pokoje a štěňátko. Má sestra by chtěla kotě, kočárek, brusle. Moje maminka by ráda, abychom dostavěli barák, ale hlavně abychom byli u nás doma všichni zdraví. **Marta**

❄ Je toho spousta, co si přeji, ale nejvíc ze všeho chci, aby byli mí blízcí zdraví a šťastní. Přesto mám ale dlouhatánský seznam věcí, takže aspoň něco z toho: Ráda bych, abychom už měli internet, novou televizi a notebook. Taky si přeji do pokojíku velké zrcadlo a pěkný lustr, nějaké oblečení, DVD Narnie-Princ Kaspian, deštník, hodinky, lampičku na stůl, CD-Rihanna, radiobudík, flash-disk, poličku nad postel, psací desku na stůl, kolečkové brusle a počítačovou hru SIMS 2. Vím, že to všechno nedostanu, ale byla bych ráda, kdyby se mi aspoň pár přání splnilo. Ale to už nechám na Ježíškovi. **Dominika**

❄ Každý si něco přeje k Vánocům. Já bych chtěla dostat Kroniku Zemí Koruny české nebo barevnou tiskárnu a jako v minulém roce si přeji předplatné časopisu Junior. Někdo by rád dostal panenku, novou mikinu nebo mobil, ale každý ví, že všechno se mu asi nesplní... **Bára**

❄ Já bych chtěla k Vánocům - podle někoho hodně a podle jiného možná málo věcí: třeba bavlnky, vlnu na pletení, nějaké hry - Operace rychlá akce, Aktivity, Dostihy a sázky, pak asi nějaké sponky a gumičky do vlasů. Těch věcí není moc, ale mně to stačí. Někdo má seznam přes celou stránku, ale já už vlastně všechno mám. **Bětka**

❄ Já mám tolik přání, že bych to všechno stejně v životě nedostala. Jsou to takové ty běžné dárky, jako třeba ponožky, prádlo a kalhoty nebo nějaké hezké triko. Co bych ale opravdu ze všeho nejvíc chtěla dostat, je kulma na vlasy a gumičky do vlasů. Taky ale CD Britney Spears, náušnice, kabelku, lak na nehty, lustr do pokojíku, křeslo, povlečení na postel, pyžamo, kosmetiku, Mp 4, I-Pod, kolečkové brusle, podložku na stůl, knížku dívčích románů, boty, lampičku... Určitě bych si ještě na něco vzpomněla, ale všechno stejně nedostanu. Nejvíc ze všeho si ale přeji, aby byla moje rodina šťastná a zdravá. **Žaneta**

JAKÉ BYLY MOJE NEJHEZČÍ VÁNOCE

Začalo to nakupováním dárků. Já vůbec nevěděla, co komu koupím, a taky jsem byla na dně s penězi. Sestra byla ale tak hodná, že mi půjčila. Hned jak jsem nakoupila, dárky jsem zabalila a byla jsem spokojená. Brzy už to nastane...

Týden utekl jako voda, ale venku nebyl ještě žádný sníh. Hrozně jsem si přála, aby napadl. Ráno na Štědrý den jsem vstala brzo. Rozhrnula jsem závěs na okně... Ani jsem nedýchala, jaká to byla krása. Venku byl konečně běloučký sníh! Běžela jsem k sestrám a ohlašovala jim tu radostnou novinu. Všechny tři jsme byly nadšené. V televizi dávali plno pěkných filmů a pohádek. Odpoledne jsme jako obvykle zdobily stromeček a pomohly jsme mamce v kuchyni.

Když bylo všechno hotovo, vyrazila jsem ven na sáňky. Jízda to byla skvělá. Po té námaze mi vyhládlo a taky se začalo stmívat...

Když jsem vstoupila do domu, ucítila jsem vánoční vůni a strašně jsem se už těšila na večer. „Krásně to voní", pochválila jsem mamce večeři. Všichni se usmíváme a jsme šťastní. Chtěla bych, aby tahle chvíle zůstala navždy. Nejdříve si všichni přiťukli na zdraví a maminka nám řekla, abychom si něco hezkého přáli. Pak jsme se pustili do svátečního jídla. To byla dobrota! Po večeři jsme všichni odešli do pokoje a tam zpívali koledy. *Dokončení na str.7*

JAKÉ BYLY MOJE NEJHEZČÍ VÁNOCE

Dokončení ze str. 6

Taťka se pak šel podívat, jestli už jsou pod stromečkem dárky. Zazvonil zvoneček a my holky jsme se rozběhly a šťastně se vrhly k balíčkům. Mamka nás ale okřikla: „Nebuďte tak hrr! Nejdřív se vyfotíme, aby nám zůstala památka." Já už se nemohla dočkat, až rozbalím dárky. Na každém bylo jméno toho, komu patřil. Mamka nám je ale stejně pomáhala roztřídit na hromádky, abychom se nehádaly, který je čí. Dostala jsem jich hodně. A už jsem začala trhat vánoční papíry, abych rychle zjistila, co je uvnitř... Ze všech dárků, co jsem dostala, jsem byla nadšená. Hned jsem si je odnesla k sobě do pokoje a tam si všechno ještě dlouho prohlížela. Z celého dne jsem byla tak unavená, že jsem ráda hupsla do postele a usnula. Jako vždycky se nám Vánoce vydařily. **Žaneta Rybářová**

K Vánocům patří koledy. Stejně jako vloni je náš školní sbor zazpívá v době adventu v libeřském kostele (9. 12.). Zpívat bude též na jílovských Vánočních trzích (13. 12.), v kostele ČSSH (16. 12.) a také v Domově důchodců (18. 12). Tradiční Anglické zpívání bude 12. 12.

POZVÁNKA NA VÁNOČNÍ TRHY A DO MUZEA

Naši žáci budou 13. 12. vystupovat na Vánočních trzích, které pořádá naše město každou sobotu až do konce adventu. Zahajovat se budou už 29. 11. rozsvícením vánočního stromu na náměstí a na každou sobotu o adventu je připraven bohatý program jako v minulém roce. Také v jílovském muzeu bude co k vidění - na soboty 29. 11. a 13. 12. tu připravují Vánoční předváděcí dny. Určitě se přijďte podívat, stojí to za to! (r)

PŘEKVAPTE RODINU VLASTNÍM CUKROVÍM

Nepečené cukroví zvládne i menší holka a vlastně i kluci, pokud se jim do toho bude chtít. Zeptejte se maminky, jestli máte doma formičky na VOSÍ HNÍZDA a můžete začít podle Žanetina receptu:

Potřebujeme: na „těsto" do formiček - 60 g dětských piškotů, 160 g moučkového cukru, 3 lžíce rumu, 60 g másla, 2 lžíce kakaa
na náplň - 100 g másla, 100 g moučkového cukru, 1 žloutek (to vše lžící utřeme v misce - příliš neochutnáváme, jinak nezbude na hnízda!)

Postup:
Piškoty rozemeleme, přidáme další suroviny a vypracujeme těsto. Formičku vosího hnízda vysypeme moučkovým cukrem, vyplníme těstem, ve kterém necháme otvor pro náplň (asi jednu lžičku). Uzavřeme jedním piškotem, aby náplň nevytekla a vyklopíme.

(zana)

VÁNOČNÍ LUŠTĚNÍ

Nejoblíbenějším svátkem je ……..……..……. **(tajenka)**

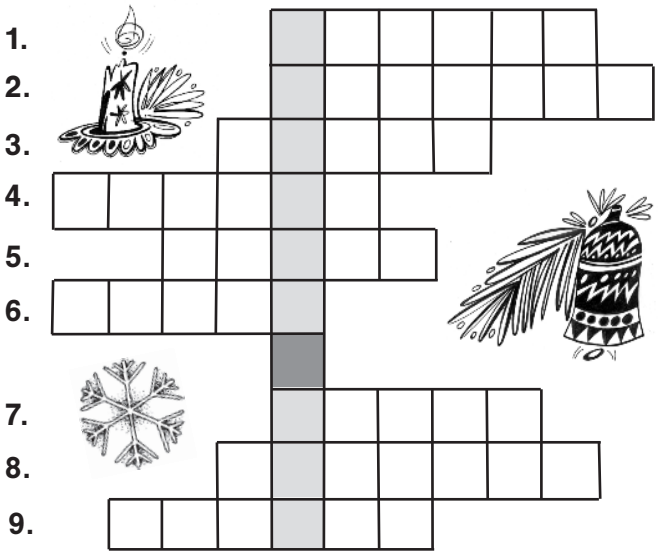

1. Dává se do peněženky, abychom měli dost peněz; **2.** Obyčeje; **3.** Patří k adventu a jsou na něm svíčky a ozdoby, **4.** Vánoční písně; **5.** Dávají se na něj ozdoby, řetězy, a světýlka; **6.** Dávný, opak nového a mladého; **7.** Na co se děti nejvíc těší; **8.** Kdo nám nosí dárky; **9.** Oznamuje příchod Ježíška.

Křížovku připravila **Alina Malysh**

ZASMĚJTE SE S NÁMI !

❄ ***Pepíček se ptá na Štědrý den rodičů: „Určitě mi tohle všechno přinesl Ježíšek?"***
Maminka na to: „Ano, a kdo jiný?"
Pepíček se zamračí: „A co jste mi teda dali vy?"

❄ ***Kárá matka svého syna: „Kdo tě naučil říkat slovo zatraceně?"***
„No přece Ježíšek."
„Nelži!", diví se maminka.
„Přísahám. Když nesl dárky do pokoje, praštil se o stůl a řekl právě tohle."

❄ ***Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly."***
„A splnil to?"
„Ano, koupil mi atlas hor..."

Připravila Dominika Rybářová

1. Dělá si zásoby ořechů na zimu
2. Ten, kdo zpívá
3. Hrají si s ní děvčata
4. Jaké jíme vitamíny
5. Skáče v pralese
6. Které zvíře dělá béé

Vymyslela pro vás **Marta Dupalová**

PODĚLTE SE S NÁMI O SVÉ NÁPADY!

Baví vás kreslit, fotografovat? Píšete si doma pohádky nebo povídky? Pošlete nám své práce na adresu *jilovsky.skolak@seznam.cz* nebo je předejte některému z členů novinářského kroužku. Těší se redakce.

ZÁŽITKY S JUKOU JSOU SICE NÁROČNÉ, ALE VŽDYCKY ÚŽASNÉ

Začalo to v pátek 17. října 2008. V 18 hodin jsme měli sraz před klubovnou u školy, odjížděli jsme na víkend do Špindlerova Mlýna na Brádlerovy Boudy (1 156 m.n.m.). Cesta proběhla v pohodě, až na to, že byla docela dlouhá. Ze Špindlu auta našich vedoucích, která nás vezla, stoupala 4 km do prudkého kopce k chatě, kde už nás očekávala rodina Chlumeckých s dětmi.

Ubytovali jsme se, k večeři bylo výborné vepřo knedlo zelo, pak trochu zábavy a večerka. Druhý den nás čekala celodenní túra. Cestou jsme toho hodně viděli, také svah, kde kdysi zavalila lavina několik lidí i se psy. Došli jsme skoro až na Sněžku. Oběd, mimochodem pěkně drahý, byl na Luční Boudě, kde jsem si koupila také turistickou známku. Cestou zpátky jsme my, co jsme šli s Kamilem, trochu zabloudili. Nejen že jsme si prodloužili cestu o 2 km, ale hlavně jsme přišli o posezení v restauraci, kde na nás ostatní vedoucí pěkně v teple a při kafíčku čekali. Zatímco my šlapali kilometry navíc, než jsme se za nimi dostali. Nejhorší pak byly poslední dva kilometry do kopce na Brádlerovky. Byla to pěkná fuška, k chatě jsme došli, až když se stmívalo. Tam jsme si museli všichni dát povinně sprchu. Zážitek byla i večeře s pálivou omáčkou s houbami a rýží. Večer opět následovaly hry a promítání obrázků z minulých táborů. Také jsme koukali na video z doby, kdy byli táborníci ještě malí. Dodnes se směju, když si na to vzpomenu.

V neděli ráno při snídani jsme my nejmladší marně doufali, že místo výletu půjdeme do aquaparku ve Spindlerově Mlýně, ale přišel Jirka a oznámil, že nás na závěr víkendu nemine ještě „malá túra" k pramenům Labe. To jsme byli všichni pěkně zklamaní. Ale co, takový je život! Cesta vedla nejdřív mírně do kopce. Za ukazateli jsme ale začali stoupat do hor, kde foukal strašný vítr, až nás to odnášelo. Všichni si nandali kapuce, až na mně, která ji jediná bohužel neměla. Brrr! Po kamenech to navíc pěkně klouzalo, cesta už byla namrzlá. Míjeli jsme Sněžné jámy kde se drží sníh po celý rok, i přes léto. Konečně jsme dorazili k pramenu Labe! A pak zpátky dolů. Cestou jsme si trhali borůvky. I když už byla polovina října, bylo jich tu hodně. Vedoucí Jirka jich měl dokonce plnou plastovou láhev na koláč. Byly moc dobré, mňam!

V chatě jsme se pak už jen chystali k odjezdu. Cestou domů jsme viděli ten aqvapark, do kterého jsme se tentokrát bohužel nedostali. Snad někdy příště.

Ale stejně byl ten výlet moc fajn. Zase jedna z mnoha povedených aktivit našeho oddílu Táborníci. Kdybyste chtěli něco podobného zažít, nic nebrání tomu přihlásit se k nám. Jsme dobrá parta s bezva vedoucími. A už se těšíme na další výlet do hor začátkem prosince, tentokrát s lyžemi.

Aneta Cihlářová

Na vrcholcích Krkonoš byl už poprašek sněhu, ale v lesích ještě mlsali Táborníci borůvky. V horách je to vždycky prima. Foto: Jiří Vorel

TAKÉ OBYČEJNÁ PROCHÁZKA LESEM MŮŽE NABÍDNOUT DOBRODRUŽSTVÍ

Blíží se vánoční prázdniny. Letos budou docela dlouhé, takže se těšíme. Neměli bychom je ale určitě jen prosedět u dobrého jídla, mlsání a u televizních příběhů. Ať už napadne sníh nebo ne, můžeme zajít třeba do lesa, tam bývá hezky v každé roční době. Popisují to i pěkné příspěvky od dětí z 2. B, které naší redakci nabídla paní učitelka Zahálková.

DIVOČÁCI

Šla jsem na procházku s Martinem. Je to můj bratr. Doprovod nám dělala jezevčice Sazinka. Její lovecký pud vyhrál nad její poslušností a utekla nám do houští. „Divočáci!", zvolal Martin. Posadil mě na vysoký kámen a přivolal Sazinku. Byla jsem moc ráda, že nám čtyři divočáci nic neudělali.

Kristýna Semecká

VEVERKA

Byl jeden hezký les. V tom lese žili jelen, zajíc, jezevec, liška, ježek a veverka. Veverka byla velmi pracovitá a celé léto sbírala lesní plody, oříšky a samozřejmě sušila houby. Zajíc se jí ptal, proč si dělá tak velké zásoby. Veverka měla tajemství. Přišla zima a s ní mráz, ale ve veverčím doupátku bylo teplo a útulno. Narodila se čtyři malá veverčátka. Jejich maminka byla klidná, protože věděla, že jim zásoby vydrží do jara.

Eliška Ročáková

LES JE TŘEBA CHRÁNIT

Byl jeden les v Českém Středohoří nedaleko vesnice. U palouku na skalce žila samice rysa s mládětem. V potoce bylo hodně bobrů a z tůně tam pili divočáci. V trávě běhali zajíci. Jednoho rána, když se zvířata vzbudila, zaslechla zvuky motorů a praskajících větví. Byli to dřevorubci. Vyndali motorové pily a začali kácet stromy. Zanedlouho však přijeli ochránci přírody a policie. „Nelegální kácení stromů je protizákonné," řekl policista. Spoutal je a odvezl do vězení.

Jirka Janoušek

PŘIJĎTE MEZI NÁS, VZKAZUJÍ TÁBORNÍCI!

Táborníci jsou oddíl pro děti a mládež působící u nás v Jílovém u Prahy a okolí už víc než 30 let. Patří do Asociace turistických oddílů mládeže (A-TOM), Klubu českých turistů (KČT) a také do Jílovské unie kamarádů (JUKA), která Táborníkům mimo jiné poskytuje prostory našich kluboven u školní zahrady v Jílovém a loděnice s malou klubovničkou na Žampachu.

Užít si s námi můžete leccos: turistiku, vodní sporty, lyžování, softball, cykloturistiku, různé hry v přírodě, míčové hry a mnohé další... **Oddílová schůzka** se koná každý druhý týden v sobotu dopoledne nebo celý den, někdy třeba také v neděli nebo i odpoledne ve všední den. **Vícedenní zájezd** je dvou až třídenní akce většinou na horách nebo na vodě. **Vodácký putovní tábor** se koná vždy v prvních 2 týdnech letních prázdnin. Kromě splouvání řeky jsou na programu různé výlety, hry, táboráky...

A JAK SE STÁT ČLENEM NAŠEHO ODDÍLU?

Stačí přijít, podívat se na některou z oddílových akcí a nezávazně si vyzkoušet, jestli se vám s námi bude líbit. Čím víc nás bude, tím lépe!

Kontakt: Jirka Vorel - tel. 602 694 123, e-mail: Jiri.vorel@seznam.cz, internerové stránky **www.juka.jilove.net.**

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ - Tereza Pešková 2. A, Marta Dupalová 3. B, Kamila Rybářová 5. A, Majda Odjožna 5. A, Michaela Hozmanová 5. A, Aneta Cihlářová 5. A, Bětka Varyšová 5. A, Anička Romanová 5. A, Zuzana Průchová 5. A, Marek Pešek 5. A, Bára Kahounová 5. A, Alina Malysh 7. A, Dominika Rybářová 7. A, Žaneta Rybářová 9. A. Vedoucí kroužku Jana Linhartová.

Ročník I., vydání číslo 2/listopad - prosinec 2008, náklad 400 ks. **www.zsjilove.cz**